

תת"ע 5307/10/13 - מוחמד זחאיכה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 5307-10-13 מדינת ישראל נ' זחאיכה
תיק חיצוני: 90501754155

בפני	כב' השופט נאיל מהנא
המבקש	מוחמד זחאיכה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה מבוא

1. עניינה של החלטה זו הוא בבקשה לביטול פסק דין שהגיש המבקש.
2. כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בבדרך עירונית במהירות של 95 קמ"ש, מקום בו מותרת מהירות של 50 קמ"ש, בניגוד לתקנה 54(א) לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**").
3. ביום 28.10.13, המבקש לא התייצב לדיון ומשכך, גזרתי את דינו בהעדרו והשתתי עליו קנס בסך של 1,000 ₪; 3 חודשי פסילה ו- 6 חודשי פסילה על תנאי למשך תקופה של 3 שנים (להלן: "**פסק הדין**").
4. המבקש עתר לביטול גזר הדין ובהחלטתי מיום 19.11.13, קבעתי כי דין הבקשה להידחות מאחר שהמבקש לא הצביע על נהג ספציפי שביצע את העבירה אולם, יחד עם זאת, הורתי על עיכוב ביצוע גזר הדין למשך 90 ימים והתרתי למבקש להגיש בקשה חדשה בצירוף תצהיר מטעם הנהג שביצע את העבירה.
5. ביום 12.02.14, הוגשה בקשה בצירוף תצהירו של מר אחמד זחאיכה, לפיו הוא נהג ברכב במועד ביצוע העבירה. לפיכך, קבעתי את התיק לדיון ליום 25.03.14 והורתי גם על התייצבותו של הנהג ברכב או בא כוחו לדיון.
6. במועד הדיון לא היתה התייצבות של המבקש או בא כוחו ואף לא מצד הנהג ברכב. משכך, הורתי על דחיית הבקשה ועל ביטול עיכוב ביצוע גזר הדין.
7. עתה, בחלוף כ- 5 חודשים, מונחת בפניי בקשה נוספת להורות על ביטול החלטתי וזאת מאחר

ולטענת בא כוח המבקש הוא לא התייצב לדיון מאחר שלא קיבל את זימון לדיון.

דין

8. הבקשה לביטול גזר הדין הוגשה כבר ביום 12.02.14, והחלטתי על מועד הדיון ניתנה כבר ביום 17.02.14. על בא המבקש היה לדאוג ולוודא מה עלה בגורל אותה בקשה ומהי החלטת בית המשפט. לא זו אף זו, מדובר בגזר דין אשר במסגרתו הוטל עונש פסילה למשך 3 חודשים, אולם מאז דחיית הבקשה ועד היום ובמשך כ- 5 חודשים לא הוגשה כל בקשה מצד המבקש לא כל שכן ביחס לריצוי עונש הפסילה.

9. ההחלטה מיום 17.02.14 על קביעת מועד הדיון נשלחה לבא כוח המבקש ומעיון באישור המסירה עולה, כי חזרה בציון "לא נדרש". לא הוכח בפניי כי בא כוח המבקש לא קיבל את ההחלטה שחזרה בציון "לא נדרש", מסיבות שאינן תלויות בו.

גם אם מדובר בטעות משרדית אין בכך כדי להוות טעם המצדיק ביטול פסק הדין.

10. התנהלותו של המבקש תמוהה בעיני שכן הייתה עליו החובה לבדוק ולוודא מה עלה בגורל הבקשה. תמוה אף יותר שבמשך תקופה ארוכה וזאת על אף שידע על עונש הפסילה שהושת עליו באותו גזר דין, הוא לא טרח להפקיד את רישיונו עד היום.

לסיכום

אשר על כן, אני דוחה את הבקשה.

ניתנה היום, ט"ו אב תשע"ד, 11 אוגוסט 2014, בהעדר הצדדים.